

Když ve středu Barack Obama v projevu pro představitele organizace AIPAC prohlásil, že nedovolí, aby Írán získal jadernou zbraň a že Jeruzalém zůstane nerozděleným městem, pohřbil veškeré naděje, které do něj byly vkládány jako do politika s podivnými názory a minulostí, nicméně pořád ještě politické alternativy, jejíž nástup do úřadu prezidenta by konečně znamenal skutečné a definitivní přetnutí dominance bushovsko-clintonského klanu a razantní revizi evangelickým fundamentalismem nasáklé zahraniční politiky USA.

Přesto se již před tím objevovaly kritické hlasy, které byly k možnosti, že Obama bude *jiný*, skeptické a upozorňovaly, že to je tentýž Obama, který mimo jiné neměl problém se zákonem *Patriot Act* a který podpořil válku v Iráku. Projev na AIPAC tyto skeptické hlasy definitivně potvrdil.

Ne proto, že by bylo něco divného samo o sobě na snaze o přátelské vztahy s Izraelem a tvrdý postoj vůči Íránu, ale proto, že v tu chvíli již oficiální kandidát Demokratické strany na prezidenta USA neměl po oznámení, že jeho protikandidát hází ručník do ringu, nic lepšího na práci, než se věnovat Íránu a Izraeli. Tím nepřímou naznačil, jaké budou jeho priority v případě vítězství. Nebudou jimi ani americké hypotéky, ani hospodářská recese, tedy záležitosti, které se milionů Američanů bytostně dotýkají, nýbrž zahraničně-politický mesianismus.

Spojené státy stojí na prahu hluboké finanční krize, hrozí, že s ropou přestane být obchodováno v dolarech, prochází hlubokou hypoteční krizí a propadem ekonomiky, způsobené děsivou úvěrovou politikou FEDu a nesmyslným angažmá v Iráku a Afghánistánu, oba dva kandidáti, kteří se záhy střetnou o post amerického prezidenta mají ovšem evidentně starosti zcela jiné.

John McCain sleduje založení OSN II., jakési Ligy demokracií. Barack Obama slibuje být dobrým přítelem Izraele a zásadovou pozici při vystupování vůči Íránu. Je to logické, jistí si tak židovské a křesťansko sionistické hlasy, které rozhodně nejsou zanedbatelné. Měl by ovšem myslet (jako prezidentský kandidát) také na americký lid.

Co hodlá dělat, pokud se prezidentem stane a za jeho funkčního období Írán výrazně postoupí ve vývoji svého jaderného programu, či se (jak zvláštní u suverénního státu) odmítne podříditi nějakému americko-izraelskému memorandu? Bude Obama ochoten zavléci Američany přese všechno irácké martyrium a inferno do války další – tentokrát s odhodlanými Peršany?

God bless America. Toto staré heslo je dnes o to více aktuální. Mesianistická poselství a politika jednostranných zájmů v problémových oblastech je nejenom Damoklovým mečem, visícím nad Spojenými státy, ale také nad evropskými státy. Ve vlastním zájmu bychom oběma pánům (ať se prezidentem stane Barack Obama, nebo John McCain), respektive jejich riskantním eskapádám v zahraničí a mezinárodní scéně, měli říci razantní **NE**.